చూసి ముచ్చసిపోయాను. నా కూతురి జీవితంలో వెలుగురేఖలను చిందించటానికి వచ్చిన పరమాత్ముడిగా నిన్ను తలపోసాను. చుట్టుపక్కల వాళ్ళు ఎద్దేవా చేసినా, నా కూతురి భవిష్యత్తుని దృష్టిలో పెట్టుకుని ఎవరినీ లెక్కచేయక నీకిచ్చి పెళ్ళిచేసాను. తండ్రిలేని ఆ పసిగుడ్డుకు తండ్రివి లభించావని పొంగిపోయాను. కాని ఇప్పుడు ఆ బిడ్డ నీకు శత్రువు కావడం, వాడిని జయ నుండి దూరం చేస్తేకాని జయను కాపురానికి తీసికెళ్ళననడం చూస్తుంటే ఏమనుకోవాలో, ఏంచేయాలో అర్థంకావటంలేదు." మనసులోని బాధను వెళ్ళగక్కాడు పరంధామయ్య.

పరంధామయ్య మాటలతో ఆనంద్ ముఖం తెల్లగా పాలిపోయింది. వెంటనే సర్దుకుని–"మామగారూ! చిన్నప్పటినుంచీ ఆదర్శభావాలతో పెరిగిన వ్యక్తిని నేను. ఎంతో కట్నంతో పిల్లనిస్తామని ఎందరో ముందుకొచ్చినా, నేను నమ్మిన ఆదర్శానికి కట్టుబడి, ఒక విధివంచితురాలికి న్యాయం చేకూర్చాలని తలపోసి జయను పెళ్ళిచేసుకున్నాను. అప్పటికే ఆమె ఒకబిడ్డకు తల్లి అని నాకు తెలుసు. జయను చేరదీసినట్లుగానే ఆమె బిడ్డనుకూడా ప్రేమించగలనని తలపోయాను. కాని వాస్తవంలో అది కష్టమని తెలిసిపోయింది. నా మనసులో ఏదో ఫీలింగ్! ఒక రకమైన గిల్టీ కాన్షన్! ఎవరికో పుట్టిన బిడ్డకు నేను కేర్‌టేకర్‌గా ఉంటున్నాననే న్యూనతా భావం నా మనసులో ప్రవేశించి నాకు మనశ్శాంతి కరువుచేయసాగింది. దానికితోడు జయ పొద్దస్తమానం ఆ బిడ్డ ఆలనపాలనతో గడపడం చూస్తుంటే ఆమె ప్రేమంతా మొదటి భర్తకే చెందుతుందనే అసూయ, నా సరదాలకు సంతోషానికి ఆ పిల్లవాడు అడ్డు అవుతున్నాడనే కసి ఇవన్నీ కలిసి ఆ బిడ్డ నాకు శత్రువు అనే భావం నాలో రెట్టింపుచేసాయి. ఈ ఆలోచనా ధోరణి తప్పనీ. సంస్కారహీనం అని నా హృదయానికి తెలుస్తూవుంది. కాని మనసులో పెనుభూతమై కూర్చున్న ఈ భావంతో స్థిరంగా వుండలేకపోతున్నాను. అందుకే ఈ నిర్ణయానికి రాక తప్పలేదు." అన్నాడు ఆనంద్!

కాఫీ కప్పు తీసుకొచ్చి భర్తకు అందించింది జయలక్ష్మి! తండ్రికీ, భర్తకు జరుగుతున్న వాదోపవాదాలు ఆమె వింటూనేవుంది. అతికష్టం మీద గొంతుపెగుల్చుకొని భర్తతో అన్నది—

"చూడండీ! మనసులో భావాలు దాచుకోకుండా నిజాయితీగా చెప్పారు. కాని నా బాధను కూడ అర్థం చేసుకోండి. ఇటీవలనే నేను మీకు నేను దగ్గరయ్యింది. అలాంటిమీరే నా ఎడబాటును సహించలేకపోతున్నారే. ఈ బిడ్డను తొమ్మిది నెలలు మోసి కని పెంచిన నేను వాడిని వదులుకోవాలని ఎలా శాసిస్తున్నారు? పేగు తెంచుకొని పుట్టిన బిడ్డను నా స్వార్థంకోసం, సంసారం కోసం వదిలేసుకొని వస్తే నేను కన్నతల్లినే కాదు. రాక్షసిని. వాడ్ని నాదగ్గరనుండి దూరం చెయ్యకండి. మీ కాళ్ళు పట్టుకుని ప్రతిమాలుతాను" అంటూ భర్త కాళ్ళదగ్గర కూలబడి వెక్కి వెక్కి ఏడ్వసాగింది జయలక్ష్మి.

ఆమె మాటలు, కన్నీళ్ళు ఆనంద్ మనసులో మెల్లగా పరివర్తన తీసుకురాసాగాయి. ఇంత కాలం తనెంత మూర్ఖంగా అతనికి బోధపడసాగింది. పశ్చాత్తాపం అతనిలో చోటుచేసుకుంది. జయలక్ష్మి భుజాలు పట్టి లేవనెత్తుతూ– "నన్ను క్షమించు జయా!" అన్నాడు ఆనంద్! తల్లి మనసు గొప్పదనం అతనికి అర్థమయింది.

పరంధామయ్య కళ్ళు ఆనందంతో మెరిశాయి!

—ఇ. టి. రామారావు

పర్చేస్ అసిస్టెంట్

ఇండియన్ స్పేస్ రీసెర్చి ఆర్గనైజేషన్,

శ్రీహరికోట–524124

స్రవంతి నెం. 23లో ఇచ్చిన

"జయి కొడుకు బాధ్యత మీరు తీసుకుంటానంటే జయను తీసికెళ్ళడానికి నేనెప్పుడూ సిద్ధమే" మామగారితో, చెప్పాడు ఆనంద్ తన నిర్ణయాన్ని.

వాక్యం ఆధారంగా రాసిన కథలు

మారని నిర్ణయం

అకస్మాత్తుగా వచ్చిన ఆనంద్‌ని చూసి అవాక్కయిపోయాడు ముకుందు ఒకసారి క్రింద నుంచి పైదాకా చూసి.

"ఆనంద్ నువ్వా!!" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా ...ద్దిన్న చూసి.

"అవును నేనే మాంగారూ! ఆశ్చర్యాలా నేనే [illegible]గారుపడాల్సి అవసరం లేదు. ఆనాడు [illegible]చ్చిన టెలిగ్రాం ఏక్సిడెంట్ వరకూ కరక్టే కాని ఎక్స్‌పైర్ అన్నదే అబద్ధపు వార్త. అన్ని వేల మంది ఏక్సిడెంట్‌లో చనిపోవడం వలన నన్ను కూడా ఆ లిస్టులో కలిపేశారు. ఇకపోతే నేను క్రితం నెల వరకూ ఎవరినీ వాసిని గుర్తుపట్టే స్థితిలో లేను. క్రితం నెలే ఒక అంతర్జాతీయ హిప్నాటిస్టు వచ్చి నాకు [illegible]గు చేసాడు. న్యౌ ఆయామ్ ఆల్ రైట్" అంటూ హుషారుగా చెప్పుకుపోతూ "అవునూ ఇంతకీ జయ ఏం చేస్తుంది" అంటూ వంట గది వైపు చూసాడు.

"ఏం బాగు బాబు నువ్వు వచ్చే లోపల జరగవలసినవన్నీ జరిగిపోయాయి అన్నీ జరిగిపోయాయిబాబు!" అని నొక్కి చెబుతూ కన్నీటిని ఆపే ప్రయత్నంలో రెప్పలు టపటపకొట్టాడు ముకుందం.

"ఆనంద్ రాకని గమనించని జయ అప్పుడే బాబు నెత్తుకుని పైకొచ్చి ఆనంద్‌ని చూసి మరలా వెంటనే ఏడుచుకుంటూ పరిగెత్తిపోయింది లోనికి.

జయా! జయా! అనుకొంటూఆనంద్ ఆవెంట ముకుందం లోనికెళ్ళారు.

* * *

"ఇది మాయింటి పరిస్థితి నీ వుద్దేశం ఏమిటి ఆనంద్" ఆశగా అడిగాడు ముకుందం తన కూతుర్ని మరలా కట్టబెట్టే ప్రయత్నంలో.

"మీరా విషయంలో సంశయపడవద్దు జయ కొడుకు బాధ్యత మీరు తీసుకుంటానంటేజయను తీసుకెళ్ళడానికి నేనెప్పుడూ సిద్ధమే" మామగారితో చెప్పాడు ఆనంద్ తన నిర్ణయాన్ని.

"బాబు ఆనంద్ నువ్వేమి అనుకోకపోతే...."

ముకుందాన్ని మధ్యలోనే ఆపుచేస్తూ "ఏమిటి జయనొక్కమాట అడగాలంటారు అంతేనా!" అడిగాడు ఆనంద్.

"నా మనస్సులోని మాట కరెక్టు చెప్పావయ్యా. అమ్మాయ్ జయా! ఒక్కసారి ఇలా రామ్మా—

"నాన్నగారూ! మీరు మాట్లాడుకొన్న విషయాలన్నీ విన్నాను. ఇంక మీరు నన్ను అడగవలసిందేమీ లేదు. ఎన్నిసార్లు అడిగినా నా నిర్ణయం ఒక్కటే. ఒకసారి ఆనంద్‌ని మరిచి మరొక్కరిని పెళ్ళి చేసుకోమన్నారు అప్పుడే నేను ఒక నిర్ణయం తీసుకున్నాను. వున్న బాబుతో గౌరవంగా జీవించగలను. ఒకవేళ అనుకోని పరిస్థితిలో మరలా ఈసారి ఏక్సిడెంట్ జరిగి ఆనంద్ నిజంగా మరణిస్తే మీరు మళ్ళీ ఇంకో పెళ్ళికి సిద్ధపడకుండా వుందరని నేను అనుకోను. అస్తమానం ఆడించటానికి నేను ఆటబొమ్మను కాను. ఇంక నా నిర్ణయం మారదు" ఖచ్చితంగా చెప్పి అక్కడి నుంచే తలుపేసి వెళ్ళిపోయింది విజయి.

మరునాడు దుబాయ్ ప్లేన్‌లో ఒంటరిగా వెళ్ళాడానంద్.

—లకోజు శ్రీనివాసరావు

(ప్రదీప్ నగర్, విజయనగం–531211)

ఒకకథ రాయండి

ఈ క్రింది ఇచ్చిన వాక్యాన్ని కథలో ఎక్కడైనా ఉపయోగించి అచ్చులో అరపేజీ మించకుండా ఓ కథరాసి వెంటనే పంపండి. ప్రచురణార్హమైన కథా రచయితలకి పాతిక రూపాయల పారితోషికం పంపబడుతుంది.

"గతాన్ని గుర్తుంచుకుని నాజీవితంతో ఆటలాడితే ఇక్కడ నాశనమయ్యేది నీభర్తకాదు, నీకూతురన్న విషయం మర్చిపోకు" ఫోన్‌లో రాగిణితో చెప్పాడురంగబాబు.